

”مینی بچی - کوئی پی دیہ ڈاری کو یاد کرنی سین مُکتی جیون مُکتی
نہین مل سکتی، باپ ہین تمہین ڈٹریکٹ یہ ورثا دیتی ہئ“

پرشن :- باپ کا بننی کی باد پی مایا کن بچون کو اپنی اور گھسیت لیتی ہئ؟
اُتر :- جنکا بُڈی یوگ پُراٹی سنہنڈیون ۾ یتکتا ہئ، پورا گیان نہین ہئ یا کوئی
پُراٹی عادت ہئ، اُسی بچون کو مایا اپنی اور گھسیت لیتی ہئ۔ باہر کا سنگ پی بہت
خراب ہئ جو ختم کر دینا ہئ۔ سنگ کا اثر بہت جلدی لگتا ہئ، اس لیئی بابا کھتی
بچی ایک باپ کی سنگ بُڈی یوگ رکو۔ باپ کو ہین فالو کرو۔ کوئی پی دیہ ڈاری ۾
پیار نہین رکو۔

گیت :- تمہین پاکی ہر نین

اوم شانتی . مینی مینی بچی جانتی ہئ کِ اُپی بیحد کی باپ سین ہمین ورثا مل رہا
ہئ۔ یہ بہت سمجھنی کی بات ہئ۔ کھاوت ہئ ۾ پتا ۾ ماتما سپی ڈرم اِستاپکون کو پیج
دیتی ہئ اپنا اپنا ڈرم اِستاپن کرنی کی لیئی۔ تو وہ آکر ڈرم اِستاپن کرتی ہئ۔ اُسی
نہین کِ وہ کوئی کو ورثا دیتی ہئ۔ نہین۔ ورثی کی بات ہین نہین بنتی۔ ورثا دینی والا
ایک باپ ہئ۔ کرائیست کی آتما کوئی سپی کا باپ توریئی ہئ، جو ورثا دینگی۔ وہ تو
کرشچن کا پی باپ نہین جو ورثا دیوی۔ پلا وہ کوئسا ورثا دینگی؟ پرشن اونٹا ہئ۔ اؤر ورثا
کسکو دینگی؟ وہ تو ڈرم اِستاپن کرنی آتی ہئ۔ اُنکی پیچی دوسری کرشچن ڈرم کی
آتمائین آتی جاتی ہئ۔ ورثی کی بات ہین نہین۔ باپ سین ورثا لینا ہوتا ہئ۔ سمجھو ابراہیم،
بوڈ، کرائیست آد آئی۔ اُنھون نین کیا کیئا؟ کسکو ورثا دیئا؟ نہین۔ ورثا دینا باپ کا ہین
کام ہئ۔ وہ تو خد آتی ہئ۔ آتمائین آتی جاتی، ورثی کو پاتی رہتی ہئ۔ ورثا سدا کرئیر
سین ملتا ہئ۔ کرئیر ایک ہئ لوکک باپ، دوسرا ہئ ۾ لوکک باپ۔ یہ ڈارٹ کرنی کی باتین
ہئ۔ ڈارٹا پی اُنھون کو ہونگی جو اُرون کو دان کرتی ہونگی۔ اُپی بیحد کا باپ سپ بچون
کو ورثا دینی آتی ہئ۔ بیحد کا باپ ہین بچون کو بیحد کا ورثا دیتی ہئ۔ کرشچن،
اِسلامی، بوڈی آد سپکا باپ ایک ہئ۔ سپ گاد فادر کھتی ہئ۔ کرائیست نین پی کھا ہئ گاد
فادر۔ فادر کو کپی پوئتی نہین ہئ۔ گاد فادر ایک ہین نراکار کو کھا جاتا ہئ۔ سپ آتمائون
کا باپ ایک ہین ہئ۔ ڈرم اِستاپکون کا پی وہ نراکار ایک باپ ہئ، اُن سین ہین ورثا ملتا
ہئ۔ سپ گاد فادر کھ کر پُکارتی ہئ۔ ایک پارت ہین ہئ جس ۾ کھتی ہئ ایشور سروویاپی
ہئ۔ پارت سین ہین اؤر سپی سروویاپی کھنا سیکي ہئ۔ اگر ایشور سروویاپی ہئ قر ایشور کو یاد
کیون کرتی ہو؟ سادو لوگ سادنا وا پرارتنا کسکی کرتی ہئ؟ باپ تو پوچینگی نان۔ کرئیر
سپکا ایک ہئ، وہی پنت پاون ہئ۔ ستیگ ۾ سپی پاون ہین ہوتی ہئ، قر پنت کُسی بننی
ہئ؟ لکا ہوٹا ہئ دیوتائین ہین وام مارگ ۾ جاتی ہئ۔ اب قر پاؤن دنیا بن رہی ہئ۔ دواپر آد
سین پنت دنیا شروع ہوتی ہئ۔ ایشوریہ راجیہ اؤر آسری راجیہ آڈا آڈا ہئ۔ پارت کی ہین بات
ہئ۔ راوٹ کو پارت ۾ ہین جلاتی ہئ۔ تو بابا نین سمجھایا ہئ اؤر ڈرم اِستاپک کسکو پی ورثا

نھين ڏيتي هئ. باقي ڌرم اِستاپن ڪرتي هئ، اِس ليئي اُنڪو ياد ڪرتي هئ. باقي ڪرائيسٽ ڪو، برهما ڪو، وشنو ڪو و اِشنڪر ڪو ياد ڪرني اُتو اُنڪي پراڙتڻا ڪرني سين وه ڪڇ پي نھين ڏي سگھي. ديني والا باپ هين هئ. اُنڪو سنمڪ آنا پرتا هئ. ڪرشن ۾ پرماتما آتي هئ اُتسا ڪوئي پي مانتي نھين هئ.

باپ ڪهڻي هئڻ مٿن تہ آتمائون ڪو ورثا ديني ايڪهين ٿاڻيم ۾ آتا هون. ورثا باپ بچون ڪو ديني هئ. بابا دو ڪو هين ڪها جاتا هئ ايڪه شرير ڪا بابا دوسرا آتمائون ڪا بابا، اوڙ ڪوئي بابا هو نهين سڪتا. تمڪو اس بابا اَرڻات ۾ رچاپتا برهما سين ورثا مل نهين سڪتا. ورثا ايڪه شو بابا سين ملتا هئ، برهما پي ورثا اُن سين ليتي هئ. وه سرُو ڪي سدگتي دانا هئ. سرُو ڪي مڪتي جيون مڪتي دانا هئ. اس ليئي پهلي پهلي ڪوئي ڪو پي باپ ڪا پريچيه دينا پري. پل ڪوئي بزرگ ڪو پي بابا وا پنا جي ڪه ديني هئ. پرنٽو باپ هئ نهين. باپ ايڪه لوڪ، دوسرا ۾ لوڪ هين هوتا هئ. يه برهما پي جسماني باپ هئ. تہ بچون ڪو اَبڊاپت ڪرتي هئ. پل تہ برهما ڪو بابا ڪهڻي هو پرنٽو ورثا تو اُن سين ملتا هئ نان. ڪوئسا ورثا؟ سدگتي ڪا. دُرگتي وا جيون پنڌ سين تو سڀ چوڻتي هئ. اس سميه ڀارت خاص، ساري دنيا عام راوڻ ڪي پنڌن ۾ هئ. آتماين جو پهلي پهلي آتي هئ تو پهلي جيون مڪت ڦر جيون پنڌ بنتي هئ. پهلي سڪ ڦر دڪ پوڳنا هئ. يه ٻڌي ۾ بنا نا چاهيئي. ڪوئي پي ديه ڌاري ڪو ياد ڪرني سين مڪتي جيون مڪتي مل نهين سڪتي. ميسينجر لوگ پي ڪسڪو ورثا ديني نهين هئ. مڪتي جيون مڪتي ڪا ورثا باپ هين آڪر ديني هئ. پرنٽو ڪنڪو ڌريڪت، ڪنڪو ان ڌريڪت. تہ بچون ڪي سنمڪ هين باپ هوتا هئ. دن ڀرت دن تہ ديڪينگي بابا مڌوبن سين ٻاهر ڪهان جائينگي نهين. اس پُراڻي دنيا ۾ رڪا هين ڪيا هئ. شو بابا ڪهڻي هئ همڪو سور ۾ ۾ جاني اُٿوا سور ۾ ڪو ديڪني ڪي پي خوشي نهين هئ تو باقي اس دنيا ۾ ڪهان جائينگي. ميرا ڀارت هين اُٿسا هئ، پنت دنيا ۾ آتا هون. سات وندرس آف ورلد ڪهڻي هئ، پرنٽو اُن ڪوئي سور ۾ بتاتي نهين. سور ۾ تو پيچي آتا هئ. مجهي پنت دنيا، پنت شرير ۾ پراڻي راجيه ۾ آتا پرتا هئ. گاتي پي هئ دورديش ڪي رهندي والا.... اسڪا اَرڻ تہ بچي هين سمجه سڪتي هو. آبي هر ڀرشارت ڪرتي هئ ڦر آڀني ديش ۾ آئينگي. آچا دواپر ڪي باد جو آتماين آئينگي. وه تو پراڻي راجيه اَرڻات راوڻ راجيه ۾ آئينگي. پاؤن راجيه ۾ تو نهين آئينگي. انهن ڪا ٿورا سڪ، ٿورا دڪ ڪا ڀارت هئ. تہ ستيگ سين ليڪر ڦل سڪ ديڪتي هو. هرايڪ ڪو آڀنا آڀنا ڀارت ملا هوتا هئ. باپ تہ بچون ڪو بئن راز سمجهاتي هئ ڪ مٿن ڪئسي ديوي ديوتا ڌرم استاپن ڪرتا هون، اسر سڪ هين سڪ هئ اوڙ اسڪي ليئي تمڪو لائق بناتا هون. تہ سمجهتي هو هر سور ۾ ڪي مالڪ ٿي ڦر مايا نين پورا نا لائق بنايا هئ. باپ ڪهڻي هئ آبي تہ ڪني بي سمجه بن پرتي هو، نارد ڪي ڪهاڻي هئ نان. تہ سمجه سڪتي هو پڻت جهانچ بجاني والا لڪشمي ڪو ڪئسي ورينگا؟ جب تڪ راج يوگ سيڪ پوٽر نه بني. پل شرير تو سيڪي پرشناچاري هئ ڪيونڪ پرشناچار سين پندا هوتي هئ. تہ تو مڪ ونساولي هو. يه بڙي سمجهني ڪي باتين هئ. يه رچنا اوڙ رچنا ڪي ناليچ باپ خد هين آڪر ديني هئ. سڀ پائنٽس ڪوئي سمجه پي نهين سڪينگي. يهان سين ٻاهر گئي ڪوئي ڪا سنگ ملا اوڙ ختم. ڪها پي جاتا هئ سنگ تاري ڪسنگ پوري.... پل يهان پي

بڻي هئ پرنٽو پورا ٻڌي يوگ نھين هئ. گيان نھين هئ تو سنگ دوش ۾ گر پرتي هئ. ڪوئي پي ڪسي ۾ عادت هئ تو اُنڪا سنگ ڪرني سين وه اثر جھت پر جاتا هئ. يھان هئ بابا ڪا سنگ. ڦر جو باپ ڪو فالو ڪر اُڙون ڪا پي اُڌار ڪرتي هئ، وهي اونچ پد پاتي هئ. ڪئين نئين نئين بچي ڪھتي هئ بابا هر نوڪري آڌ چور اس سروس ۾ لڳ جائين؟ بابا ڪھتي هئ آڱي چل مايا ناڪ سين اُٿسي پڪرينڱي جو بات مت پوڄو. اُنيو ڪھتا هئ اُٿسي بھتون نين چورا ڦر چلي گئي. ايشوريه جنم تو ليئا ڦر مايا نين گھسيٽ ليئا. بڙي اچي اچي بچون ڪو مايا ايڪ گھوٽسا لڱاءِ بيهوش ڪر ديتي هئ، جنڪا ٻڌي يوگ ٻاهر پٽڪنا رھتا هئ، ڀراڻي سنڀنڌيون آڌ ۾. اس ليئي بابا ڪھتي هئ ديھ ڌاريون سين ٻڌي يوگ جاستي مت رکو. اس بابا سين پي پل تمھارا ڪتنا پي پيار هئ تو پي ان سين ٻڌي يوگ مت لڳاڻو. باپ ڪو ياد نھين ڪرينڱي تو وڪرم وناش نھين هونڱي. ڪوئي پي شرير ڌاري ۾ پيار مت رکو. سنسنگون ۾ سڀ شرير ڌاري هين سُناتي هئ. ڪوئي مھاتما ڪا نام ليتي هئ. اُٿسي ٿوريئي ڪھتي هئ ڪ پرمر پنا پرماتما شو همڪو پڙھاتي هئ. باپ بئن بچون ڪو سمجھاتي هئ اس رچنا ڪا چئنن بيج مئن هون. مجھي ساري جھاڙ ڪي ناليچ هئ. وه تو جڙ بيج هئ. چئنن هوتا تو سُناتا. مجھه بيج ۾ ضرور جھاڙ ڪي آڌ مڌيه انت ڪي ناليچ هونڱي. يھ هئ بيحد ڪي بات. اس سميه تموپرڌان راجيه هئ، تو اُسڪا پيڪا ضرور هونگا. ڪٽني بڙي بڙي نام رکاتي هئ گيانيشور، گنگيشور انند.... ليڪن آند تو ڪوئي ڪو مل نھين سڪتا. سنياسي خد ڪھتي هئ سڪ ڪانگ وشتا سمان هئ. ليڪن سورب ڪا نام پوئتي نھين هئ. ڪھتي هئ فلاڻا سورب ڀڌارا ڦر پترو ڪو ٻلائي هئ. آتما ڪوئي ۾ پرويش ڪر بولتي هئ. پرنٽو آتما ڪُسي آتي هئ، ڪوئي نھين ڄاڻتي. شرير دوسري ڪا هئ ڪائينڱي پي اُنڪي آتما. اُنڪي پيٽ ۾ پرينڱا. هان باقي واسنا وه ليتي هئ. شو بابا تو هئ هين اُپوڻنا. ڪچ ڪاتي نھين. ماما ڪي آتما آتي هئ تو ڪاتي هئ. پتر پي آتي هئ تو ڪاتي هئ، يھ باتين سمجھني ڪي هئ. تو سوا ايڪ ڪي ڪسڪو بابا نھين ڪھا جاتا، ان سين ڪيا ورثا مل سڪتا؟ ڪچ نھين مل سڪينگا. ڪرائيسٽ نين ورثا ديئا هئ ڪيا؟ انھون نين تو لڙائي ڪر راجائي استاپن ڪي هئ. ڪرشن لوگون نين لڙائي ڪي. جب ڌن ڪي ورڌي هو، ڌن اڪنا هو تب راجائي چل سڪي. اُٿسي ٿوريئي هئ ڪرشن نين راجائي دي. راجائي اپني پڙشارٽ سين ڊراما پلئن اَنوسار ملتي هئ اُٿسي ڪھينڱي. باقي منش ڪسڪو ڪچ دي نھين سڪتي. اگر ديتي هئ تو آلپ ڪال ڪا سڪ. اُپي تو تموپرڌان هئ. مايا ڪا بھت زور هئ، آب مايا سين ڀڏ ڪرنا هئ. مايا جيتي جڳت جيت، منش شانتي ۾ رھني ڪي ليئي ڪتنا ماما مارتِي هئ. من اُٿسي ٿوريئي شانت هو سڪتا هئ. يھ تو ڪچ سيڪتي هئ. هينونائيز آڌ ڪر اُن ڪانشس ڪر ديتي هئ. محنت لڱتي هئ، ڪسڪي تو برين هين خراب هو جاتي هئ. باپ ڪھتي هئ اگر ڪوئي ڪرم پنڌن ۾ اُٿوا مٽر سنڀنڌي آڌ ۾ ٻڌي جاتي رھينڱي تو وڪرم وناش نھين هونڱي. ديھ ڌاري سين ٻڌي ڪو هٿانا هئ. سيڪو پوڻ ڄاڻو، آپ مئي مر گئي دنيا. دنيا ڪو ياد ڪرتي هو تو تمڪو ڏنڊ پرتا هئ. تهر ڪھتي هو ڪ بابا هر مَر چڪي هئ. هر آپڪي هئ تو ڦر مٽر سنڀنڌي آڌ طرف ٻڌي ڪيون جاتي هئ؟ گويا تهر مري نھين هو! باپ ڪي

بني نهين هو! بهت هئ جنکو رات دن کرم ٻنڌن کا هين چنن رهندا هئ. ياد ۾ بڻن تي پي وهي سنڪلپ آتي رهندي هئ. يهان بابا کي گود ۾ رهندي تو مَر چڪي نان. تو ٻڌي يوگ کهان جانا نهين چاهيئي. سنياسي تو گهر بار چور تي هئ، گويا مَر گئي. اَگر ياد پرتا رهيڻا تو يوگ ۾ کڻسي رهيڻي. کوئي ڦر گهر ۾ لوٽ پي آتي هئ. کوئي پڪي هوتي هئ، بلڪل ياد پي نهين ڪرتي. تهر بچون کي پي ٻڌي اَگر ٻاهر جاتي رهندي هئ تو اونچ پد پاءِ نه سڪي. بچي بني هو تو فالو فادر پورا ڪرنا چاهيئي. ڪچ پي موه نهين جانا چاهيئي. پرنٽو تفدير ۾ نهين هئ تو مرڪر پي اُس طرف چلي جاتي هئ. 5% ٻڌي يهان هئ، 95% ٻڌي ٻاهر هئ، پتڪتي رهندي هئ نان. نه اڌر کي، نه اڌر کي. باپ کي بني ڦر ٻڌي هين ختم. مَر گئي. اِس بيحد کي سنياس ۾ وِرا هين کوئي آ سکتا هئ. مالها کا داڻا پي وهي بن سکتا هئ. يهه تو تفدير هئ. يهان جو آکر رهندي هئ اُنهن کو محنت نهين لڳي چاهيئي. پرنٽو ديکا جاتا هئ کي يهان والون کو جاستي محنت لڳتي هئ. ٻاهر ۾ رهندي والي بڙي تيڪي چلي جاتي هئ. کسي ۾ موه نهين جاتا. سمجھتي هئ کهان يهه ٻنڌن چوڻي تو سروس ۾ لڳ جائين ليکن يهه پي ديکنا پرتا هئ کي گيان ۾ پڪي هئ؟ اَگر ڪچي هونگي اؤر پني مَر گيا تو جڻسي زخمر ۾ نمڪ ۾ جاتا هئ. يهان تو بابا کها، بس. بابا کي بن گئي. پُراڻا سنڀنڌ چوڻا. وهه جاني اُسکي کرم جاني. هر کيا جاني. اِتي اُچل هوني چاهيئي. اُسي بهت ٿوري هئ. باپ ملا بس اؤر کسکي پرواه نهين، اِتي همٿ چاهيئي. سچي دل هو، شريمت ۾ چلتا رهي تو کوئي پي روڪ نهين سکتا هئ. پوٽر بنني ۾ کوئي وگهن ڊال نهين سکتا. اُچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا کا ياد پيار اؤر گُڊمار ننگ. روحاني باپ کي روحاني بچون کو نمستي.

ڌارڻا کي ليئي مُکيه سار

(1) کرم ٻنڌنن کي چنن ۾ نهين رهندا هئ. ٻڌي کو ديهه ڌاريون سين هٿانا هئ. بيحد کا سنياس ڪرنا هئ.

(2) ٻنڌنن سين چوڻي کي ليئي پورا پورا نشتموها بننا هئ. سچي دل رکني هئ. گيان ۾ مضبوط (پکا) اؤر همٿوان بننا هئ.

وردان - ميري پن کي کوٽ کو سماپت ڪر پرپورتا کا اُنيو ڪرني والي

سمپورڻ ٿرستي پو

يڌي باپ کي شريمت ۾ ماطِ نِمت بن ڪر رهو تو نه ميري پرورتي هئ، نه ميرا سينتر هئ. پرورتي ۾ هو تو پي ٿرستي هو، سينتر ۾ هو تو پي باپ کي سينتر هئ نه کي ميري. اِس ليئي سڌا شو باپ کي پنداري هئ، برهما باپ کا پندارا هئ اِس سمرتي سين پرپورتا کا اُنيو ڪرينگي. ميراپن لايا تو پندارا و پنداري ۾ بَرڪت نهين هونگي. کسي پي ڪاريه ۾ اَگر کوئي کوٽ اَرڻات ڪمي هئ تو اِسکا ڪارڻ باپ کي بجاءِ ميري پن کي کوٽ اَرڻات اَشڌي مڪس هئ.

سلوگن - باپ سمان بننا هئ تو سمجھنا، چاهنا اؤر ڪرنا تينون کو سمان بنائو.